

мята. Пъкъ може и нѣкое гърне съ жълтици да изровятъ.

И момчето завело свинитѣ срѣдъ нивитѣ. Цѣлъ день ровили тѣ. Пребѣрнали нивитѣ. Като миналъ отъ тамъ единъ селянинъ и видѣлъ какво сѫ направили, хваналъ се за главата. Изтичалъ въ селото и казалъ на другите селяни. Нарамили тѣ тояги и се спуснали къмъ момчето. Побѣгнало момчето. Но като тичало изъ разровените ниви, спънало се въ нѣщо и паднало. Поглед-

нало, подъ него цѣло гърне съ жълтици. Взело ги то и ги занесло на селянитѣ.

— Простете ми, добри хора! Ето защо преровихъ нивитѣ! — и то раздѣлило жълтиците по равно на всички.

Развеселили се селянитѣ. Простили му всичко. Отъ тогава свинарчето заживѣло мирно и щастливо въ селото. Простила му и кметицата и му подарила розовото свинче да си има другаръ въ живота и да не му е тѣжно самичко.

Емиль Кораловъ

КАКЪ ДВЕ ДЕЦА И ЕДИНЪ КОТАРАКЪ ОТЛЕТѢХА НА ЛУНАТА СЪ ЦЕПЕЛИНЪ

КОЙ ПОДСѢТИ ТАТУНЧА И ТАТУНКА ДА ОТИДАТЬ НА ЛУНАТА

Татунчо и Татунка сѫ братче и сестриче. Да ги поживи Господъ — много добри деца, само че сѫ голѣми немирници. Такива пакостници въ цѣлия градъ не можешъ намѣри. Кой ще счупи прозорецъ — Татунчо, кой ще разплете чорапа на Марушка — то се знае Татунка. А въ училището — да не ти дава Гос-

подъ да си съ тѣхъ въ едно отдѣление. Пъкъ и какъ се случиха и двамата въ една стая. Колко пжти зарадъ тѣхъ учителътъ е наказвалъ цѣлото отдѣление!

Но какво ще се занимаваме съ тѣхнитѣ лудории! Лудории като лудории. Всички деца сѫ немирни — кое повече, кое помалко. Затова заслужено отъ